

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.642/2010/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. november 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. augusztus 30. napján kihirdetett 6.B.1145/2009/70. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a Bj.504/2009. tételszám alatt nyilvántartott bűnjeleket az iratok mellékleteként rendeli kezelni.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 9660 (kilencezer-hatszázhatvan) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott felmentés végett, míg a védője elsődlegesen felmentés, másodsorban a cselekménynek testi sértés kísérletekénti minősítése érdekében jelentett be fellebbezést.

Az ügyész tudomásul vette a megyei bíróság határozatát.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi perorvoslatokat alaptalannak tartva az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében nyilvános ülésen bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében rögzítetteket. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítást az eljárási szabályokat betartva folytatta le. A történeti tényállást - a vádlottnak a bűncselekmény elkövetését

következetesen tagadó védekezésével szemben - a sértett, továbbá a nagyszámú érdektelen tanú vallomására, az igazságügyi orvosszakértő megállapításaira alapozva állapította meg.

A beszerzett bizonyítékokat egyenként és azokat egymással is összevetve értékelte, ezzel indokolási kötelezettségének is eleget tett. Ezen tevékenysége során a logika szabályait szem előtt tartva részletesen számot adott arról, hogy vádlott védekezését miért nem fogadta el.

Az ítélet tábla mindezekre figyelemmel megállapította, hogy a megyei bíróság ítélete megalapozott, az a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hiányosságokban nem szenved, ezért az a másodfokú eljárásban irányadó.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is törvényes.

Az e körben kifejtett jogi indokokkal az ítélet tábla maradéktalanul egyetért, ahogy helyes a vádlott egyenes ölési szándékára levont következtetés is, figyelemmel vádlottnak a cselekményt megelőző ölésre utaló kijelentéseire, az erőbehatalás mértékére, valamint a sértett testtájékra.

A vádlott és a védője a tanúvallomások eltérő értékelésével tettek indítványt a felmentésre. Ezen terhelti és védői jogorvoslatok azonban nem vezethettek eredményre, mert a bizonyítékok felülmérlegelésére - amennyiben a tényállás megalapozott - a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége.

A megyei bíróság maradéktalanul feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket.

Az elsőfokú bíróság a büntetési tétel (5-15 évig terjedő szabadságvesztés) alsó határához közelítő 8 év 6 hónap börtönbüntetést és 8 év közügyektől eltiltást szabott ki, melynek súlyosítására a Be. 354. §-ában írtakra figyelemmel az ítélet táblának - ügyészi fellebbezés hiányában - nem volt lehetősége. A terhelt számos alkalommal volt büntetve, a visszaesői minőségét megalapozó elítélésén túl is. E büntetésekre részben erőszakos vagyon elleni, illetve köznyugalom elleni bűncselekmények elkövetése miatt került sor. A vádlott által megvalósított cselekmény, bár kísérleti szakban maradt, azonban az befejezett és közeli kísérlet volt - ahogy ezt az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette is - ezért ennek az enyhítő hatása igen csekély. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a megyei bíróság által kiszabott szabadságvesztést inkább enyhének, mint súlyosnak tartja, így értelemszerűen a védő enyhítést célzó fellebbezése nem érhetett célt.

Az elsőfokú bíróság a Bj.504/2009. bevételi számon nyilvántartott bűnjelekről, anyagmaradványokról úgy rendelkezett és rendelte el megsemmisítésüket, hogy azokat szakértő nem vizsgálta meg. Erre figyelemmel a Be. 155. §-ának (9) bekezdése nem alkalmazható. Az ítélet tábla értelmezése szerint akkor, ha az anyagmaradványok szoros összefüggésben vannak a bűncselekmény helyszínével, annak eszközével, az elkövető,

esetleg a sértett személyével, és a büntetőeljárás alatt az igazságügyi szakértői vizsgálatára nem került sor, úgy továbbra is irányadónak tekintendők a Legfelsőbb Bíróság 2008. évi 296. számú eseti döntésében rögzítettek.

Az eddigiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztés tartamába történő beszámítása a Btk. 99. §-ának (1) bekezdésén, míg a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló döntés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2010. november 25.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.1145/2009/70. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2010. november 25.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -